

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy Tomáše Langáška a soudců Tomáše Kocourka a Veroniky Juříčkové v právní věci žalobkyně: **Mgr. Eva Plačková**, se sídlem Sokolská třída 966/22, Ostrava, insolvenční správkyň úpadce Viskitki s. r. o. „v likvidaci“, se sídlem Božkova 1017/74, Ostrava, proti žalovanému: **Ministerstvo spravedlnosti**, se sídlem Vyšehradská 424/16, Praha 2, týkající se žaloby proti rozhodnutí žalovaného ze dne 17. srpna 2022 č. j. MSP-7/2022-ODKA-ROZ/3, o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 2. srpna 2023 č. j. 11 A 71/2022-25,

t a k t o :

- I. Řízení o kasační stížnosti **s e z a s t a v u j e .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Ministr spravedlnosti rozhodnutím ze dne 17. srpna 2022 č. j. MSP-7/2022-ODKA-ROZ/ 3 zamítl rozklad žalobkyně proti usnesení žalovaného ze dne 9. září 2021 č. j. MSP-1976/ 2019-ODSK-VTS/34, kterým bylo zastaveno řízení o žádosti žalobkyně dle § 10 odst. 4 zákona č. 59/2017 Sb., o použití peněžních prostředků z majetkových trestních sankcí uložených v trestním řízení a o změně některých zákonů, s přihlédnutím k § 6 odst. 2 téhož zákona a § 66 odst. 1 písm. h) zákona č. 500/2004 Sb., správní řád.

[2] Rozhodnutí ministra napadla žalobkyně žalobou u Městského soudu v Praze, který ji rozsudkem ze dne 2. srpna 2023 č. j. 11 A 71/2022-25 zamítl. Proti tomuto rozsudku městského soudu podala žalobkyně (dále též „stěžovatelka“) kasační stížnost, jež byla Nejvyššímu správnímu soudu doručena dne 15. srpna 2023.

[3] Podle § 4 odst. 1 písm. d) zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, je s podáním kasační stížnosti spojen vznik poplatkové povinnosti. Podle položky 19

Sazebníku poplatků, který je přílohou zákona o soudních poplatcích, činí poplatek za kasační stížnost 5.000 Kč.

[4] Podle § 9 odst. 1 zákona o soudních poplatcích, nebyl-li poplatek za řízení splatný podáním kasační stížnosti zaplacen, soud vyzve poplatníka k jeho zaplacení ve lhůtě, kterou mu určí v délce alespoň 15 dnů; výjimečně může soud určit lhůtu kratší. Po marném uplynutí této lhůty soud řízení zastaví. K zaplacení poplatku po marném uplynutí lhůty se nepřihlíží.

[5] Nejvyšší správní soud usnesením ze dne 23. srpna 2023 č. j. 6 As 241/2023-10 vyzval stěžovatelku, aby ve lhůtě 15 dnů od doručení tohoto usnesení zaplatila soudní poplatek za kasační stížnost ve výši 5.000 Kč. Zároveň ji poučil, že nebude-li poplatek ve stanovené lhůtě zaplacen, soud řízení zastaví podle § 9 odst. 1 zákona o soudních poplatcích ve spojení s § 47 písm. c) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“).

[6] Z údajů na doručence je zřejmé, že toto usnesení Nejvyššího správního soudu bylo stěžovatelce doručeno dne 6. září 2023. Lhůta 15 dnů určená Nejvyšším správním soudem k zaplacení soudního poplatku tak uplynula dne 21. září 2023 (čtvrtek). Stěžovatelka však ve stanovené lhůtě soudní poplatek nezaplatila.

[7] Ještě před uplynutím lhůty k zaplacení soudního poplatku, konkrétně dne 11. září 2023, byla Nejvyššímu správnímu soudu doručena od stěžovatelky písemnost nadepsaná jako „Návrh žalobkyně na zrušení usnesení č. j. 6 As 241/2023-10 o výzvě k zaplacení soudního poplatku“. V této písemnosti stěžovatelka uvedla, že se podanou kasační stížností domáhá přiznání nároku týkajícího se majetku, který má sloužit k uspokojení věřitelů v insolvenčním řízení. V této souvislosti namítla, že podle § 11 odst. 2 písm. n) zákona o soudních poplatcích platí, že insolvenční správce je osvobozen od placení soudního poplatku v řízení o nárocích, které se týkají majetku spadajícího do majetkové podstaty nebo které mají být z tohoto majetku uspokojeny. Navrhla proto Nejvyššímu správnímu soudu, aby usnesení č. j. 6 As 241/2023-10 v souladu s § 12 odst. 1 zákona o soudních poplatcích zrušil.

[8] Tuto písemnost Nejvyšší správní soud hodnotil podle jejího obsahu, přičemž naznal, že se nejedná o žádost o osvobození od soudního poplatku, neboť z jejího textu tento úmysl nevyplývá. Reagoval na ni přípisem ze dne 21. září 2023 č. j. 6 As 241/2023-24. V něm uvedl, že ustanovení § 12 odst. 1 zákona o soudních poplatcích dopadá pouze na případy, kdy soud svým rozhodnutím uložil povinnost zaplatit soudní poplatek. Výzva k zaplacení soudního poplatku vydaná podle § 9 odst. 1 téhož zákona však takovým rozhodnutím není. Dále uvedl, že výzva k zaplacení soudního poplatku byla věcně správná. Osvobození insolvenčního správce od soudních poplatků podle § 11 odst. 2 písm. n) zákona o soudních poplatcích se totiž nevztahuje na soudní řízení správní (viz usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 27. června 2019 č. j. 1 Afs 135/2018-71 a usnesení Ústavního soudu ze dne 3. září 2019 sp. zn. III. ÚS 1808/19). Doplnil, že se na věc nevztahuje ani osvobození podle § 11 odst. 1 písm. b) zákona o soudních poplatcích, jehož se stěžovatelka dovolávala na úvodní stránce kasační stížnosti, neboť se nejedná o věc důchodového pojištění (zabezpečení), příplatku k důchodu, zvláštního příspěvku k důchodu, nemocenského pojištění, státní sociální podpory, pojistného na veřejné zdravotní pojištění, sociální péče, pomoci v hmotné nouzi a státních dávek, podpory v nezaměstnanosti, podpory při rekvalifikaci a kompenzace a dávek péčovské péče.

pokračování

[9] Stěžovatelka ostatně nemohl legitimně spoléhat na to, že soud svoji výzvu přehodnotí, a měla z procesní opatrnosti soudní poplatek zaplatit ve stanovené lhůtě. Stěžovatelka tak však neučinila. Nutno dodat, že Nejvyšší správní soud nebyl povinen stěžovatelku v reakci na její podání ze dne 11. září 2023 opětovně poučovat, že je povinna soudní poplatek uhradit (viz usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 8. října 2020 č. j. 5 Afs 270/2020-21). Stěžovatelka je totiž insolvenční správkyní, nadto advokátkou, tedy profesionálem v oboru práva, a měla by tedy být obeznámena s aktuální judikaturou (již 4 roky starou) týkající se věcného dosahu osvobození insolvenčního správce od soudních poplatků.

[10] Jelikož stěžovatelka v náhradní lhůtě stanovené ve výzvě ze dne 23. srpna 2023 nezaplatila soudní poplatek za kasační stížnost, Nejvyšší správní soud zastavil řízení o kasační stížnosti podle § 9 odst. 1 věty druhé zákona o soudních poplatcích ve spojení s § 47 písm. c) s. ř. s.

[11] O náhradě nákladů řízení před Nejvyšším správním soudem bylo za použití § 60 odst. 3 věty první s. ř. s. ve spojení s § 120 téhož zákona rozhodnuto tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti, neboť řízení o ní bylo zastaveno, přičemž nenastala žádná ze situací předvídaných v § 60 odst. 3 větě druhé s. ř. s.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 11. října 2023

JUDr. Tomáš Langášek LL.M.
předseda senátu